

عنوان مقاله:

بررسی بیع و ثمن شناور در فقه امامیه

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی علوم اسلامی و پژوهش های دینی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

اکرم اسلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه آزاد واحد شیروان رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی

محمدرضا محمدزاده رهنی - استادیار رشته فقه و مبانی حقوق اسلامی دانشگاه آزاد شیروان

خلاصه مقاله:

پیشرفت و نیاز روز افزون جوامع برای تعاملات اقتصادی موجب گردیده تا در عصر حاضر شاهد موضوعی به نام حق در علم حقوق باشیم. در اصطلاح حقی را گویند که صاحب آن بنا به شرایطی می تواند بدون مراجعه به محاکم قضایی و برای احقاق حق خود و یا جلوگیری از ضرر احتمالی کالای موجود نزد خویشان را به قیمت عادلانه بفروش برساند و طرف مقابل نمی تواند معترض باشد. نکته قابل توجه در این زمینه ذکر این نکته است که هدر بیشتر نگارشات حقوقی که در این زمینه صورت گرفته است به این حق از منظر فروشنده توجه شده است و این درحالیست که امکان مبیع از سوی خریدار نیز قابل تصور است. در فقه اسلامی بحث مربوط به مبیع تا آنجا که مورد بررسی قرار گرفت دارای سابقه ای نیست و در شرایطی که هر یک از بایع و مشتری از انجام تعهدات خود شانه خالی کنند ضمانت اجرای مختلفی مانند حق فسخ قرارداد لحاظ گردیده است و برای مبیع در فقه میتوان از موضوع بیع فضولی استفاده کرد که با کمی مسامحه می توان آن را بیعی متزلزل دانست زیرا در صورت عدم تنفیذ از سوی اصیل دیگر امکان حیات معامله قابل تصور نخواهد بود. در حقوق کشور ایران نیز با توجه به صبغه فقهی نظام حقوقی آن، بحث مربوط به حق مبیع مسبوق به سابقه نبوده و امکان چنین عملی از سوی قانونگذار برسمیت شناخته نشده است. لیکن در فقه و حقوق می توان مواردی را یافت که در صورت بررسی دقیق خواهیم دید که با بحث مذکور تا حد قابل ملاحظه ای دارای اشتراک هستند بطور مثال در فقه خیار ما یفسد من یومه شباهت و اشتراکات غیر قابل انکاری با حق مبیع دارد لیکن موارد موجود در فقه و حقوق کشورمان نوعی استثنا هستند و در مقام مقایسه نوعی قیاس مع الفارق محسوب شده و قابلیت تطبیق با حق مبیع در حقوق سایر کشورها یا کنوانسیون های بین المللی را ندارند.

کلمات کلیدی:

کالا، حق فسخ، نظام حقوقی ایران، مبیع، قاعده لاضرر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/915961>

